

Raadscommissie Zorg
20 februari 2008

Inspraak bij Agendapunt 16:

Herijking Sociale Alarmering 2008

Geachte commissie, geachte wethouder,

De vier koepels verenigd in de ABCZ hebben afgelopen jaar al verschillende keren laten weten dat sociale alarmering een laagdrempelige voorziening zou moeten zijn waar iedereen die het nodig heeft gebruik van zou moeten kunnen maken. Om vast te stellen wie het nodig heeft, moet gekeken worden naar de persoonlijke situatie van de aanvrager, bijvoorbeeld mensen die alleenwonend zijn, geen mantelzorg in de nabije omgeving hebben en in een sociaal isolement zitten of dreigen te komen. Wat wij nu zien is dat de sociale alarmering nu ook toegankelijk is gemaakt voor een bredere doelgroep, namelijk ook voor mensen onder de 65 jaar, wat wij op zichzelf toejuichen.

De kern zit in de preventieve functie van de sociale alarmering: door de ondersteuning die de alarmering biedt blijven mensen zelfredzaam en kunnen blijven deelnemen aan de samenleving.

In dit verband zijn wij blij met het amendement Bos: het biedt in ieder geval mensen met angst- en onveiligheidsgevoelens de mogelijkheid gebruik te maken van deze voorziening.

Het is goed ons er terdege rekenschap van te geven dat door deze laagdrempelige voorziening, juist kosten kunnen worden uitgespaard door erger te voorkomen.

Het is ons echter niet volledig duidelijk wie er bedoeld wordt met "cliëntadviseur". Wij stellen voor hierbij te denken aan verschillende eerstelijns dienstverleners in een wijk, een ouderenwerker, een huisarts, een medewerker van het loket Zorg en Samenleven of een cliëntondersteuner van MEE. Wij pleiten ervoor, dat er slechts een lichte toetsing plaatsvindt.

Wel wordt dit als proef slechts dit jaar toegekend, waarbij het risico is ingebouwd dat aan het eind blijkt dat de klanten heel goed worden bereikt, maar helaas, de kosten zijn te hoog, en dan gaat ook voor deze groep de alarmering aan zijn succes ten onder! Wij vinden dat de verbreding van de doelgroep gepaard moet gaan met uitbreiding van financiële middelen. Daarom willen wij u ook oproepen op zoek te gaan naar aanvullende financiële middelen. Wat wij willen is meer duidelijkheid over de wijze waarop aan het eind van de proef de resultaten van de proef worden beoordeeld. Wij blijven van mening dat hierbij de behoeften en belangen van de gebruiker leidend moeten zijn.

Wij blijven ongelukkig met het voorstel dat er nu ligt omdat het wel een drempel inbouwt voor de groep van 65 – 75 jarigen.

Daarom pleiten wij voor een heel doelgericht onderzoek naar de nu bestaande groep 65 tot 75 jarigen die dit jaar gebruik maken van sociale alarmering: op grond waarvan hebben zij de voorziening aangevraagd, wat is voor hen de kwaliteit en de betekenis ervan, is de voorziening voor hen nog steeds belangrijk, wat zou er met hen gebeuren volgens de nieuwe criteria? Mogelijk kan dit ook nieuwe informatie opleveren, waardoor de criteria kunnen worden aangepast en er een meer Maatwerk kan worden geleverd.

Overigens vinden wij dat de gegevens uit een te houden jaarlijks klanten tevredenheidsonderzoek de basis zou moeten zijn voor de vormgeving van het beleid.

Wij willen als gebruikersorganisaties graag meedenken met de opstelling van de enquêtevragen en de formulering van de beleidsaanbevelingen, zeker als het beleid voor de volgend jaren later weer bijgesteld wordt.

Dank voor uw aandacht.

Nicolette Besemer,
*lid van de Werkgroep Welzijn van de ABCZ,
voorzitter van de Gehandicapten Adviesraad Westerpark.*